

de ønske den; thi ellers maatte Dvarteerværterne i alle Tilfælde være belavede paa, at yde saadan Bespisning, uden at have Sikkerhed for, at den virkelig vilde blive requireret. Da denne Bestemmelse allerede er bragt i Anvendelse ved den provisoriske Anordning, saasynes der ikke at kunne være Noget til Hinder for, at den fremdeles forbliver i Kraft, og den høitærede Krigsminister har heller ikke udtalt sig derimod.

Krigsministeren: Ja, det er en Forglemmelse af mig; der er fra Militairetatens Side aldeles Intet imod, at det bliver tilføjet.

Ordføveren: Hvad derimod det Tillæg til § 2 angaaer, som Udvalget har tilladt sig at bringe i Forslag, da antog Udvalget, at Officererne ikke satte særdeles Priis paa den Ret, denne Paragraphs anden Passus indrømmer, hvilken Udvalget antog, naar Naturalforpleining ikke fandt Sted, blot at kunne have nogen Betydning for Officererne i de enkelte Tilfælde, hvor de havde deres Familier hos sig, men hvor Bestemmelsen saa lettelig kunde foranledige Collisioner med Dvarteerværterne, navnlig hvor Huusleiligheden kun er indskrænket. Da den høitærede Krigsminister lægger særdeles Vægt paa Udkastet, som stemmer med den provisoriske Placat af 6te Juni 1848 § 4, og da derhos de Grunde, som fra Krigsministerens Side ere anførte, ere understøttede af et æret Medlem af Thinget, som man har Grund til at antage har særdeles Indsigt i disse Forhold, nemlig det ærede første Medlem for 10de Kreds (Schytte), saa skal Udvalget ikke videre lægge Vægt paa dette Forslag, men afvente, om noget af Thingets øvrige Medlemmer skulde finde, at det fortjente yderligere Opmærksomhed; i modsat Fald skal

det være tilbøieligt til at tage Forslaget tilbage, Med Hensyn til § 3 finder jeg ikke Anledning til nogen Bemærkning, da Udvalgets Forslag dertil er understøttet fra Ministeriets Side. Saavidt jeg forstod den høitærede Formand, var det kun de 3 første Paragrapher, som for Diebliffet ere under Behandling.

Formanden: Ja! — Maaskee jeg maatte tillade mig at gjøre et Supplement til Affstemningslisten. Det er nemlig af Udvalget foreslaaet, at der skulde tilføies i § 2 de Ord „paa Forlangende“ efter Ordet „Dvarteerværterne“ i anden Linie; det var ikke blevet fremhævet i Comiteebetænkningen, som en særskilt Indstilling, saaat det derved var undgaaet min Opmærksomhed.

Krigsministeren: Jeg skulde blot tillade mig at gjøre den Bemærkning ved § 2, at det er ved Forglemmelse, at jeg ved forrige Behandling ikke har udtalt, at der fra Militairetatens Side ikke var Noget til Hinder for, at der ved Redactionen indskydes de Ord, at det kun er paa Forlangende, at Officererne kunne faae Afgang til Madlavning uden sædvanlig Godtgørelse. Jeg troer ikke, at der vil være nogen Betænkelse fra det ærede Things Side ved at gaae ind paa Paragraphen saaledes, som den er redigeret; thi det er naturligtvis en Selsfølge, at Officererne jo ikke kunne tage deres Familie med i Dvartaret, og det er altsaa blot for deres egen Person, at de undertiden kunne ønske at benytte Leilighed til selv at lave deres Mad, Noget, som formeentligt saare sjældent vil finde Sted, men som jeg dog troer, at det er godt at forbeholde dem Afgang til, da derved dog undertiden kan forebygges Ubehageligheder paa begge Sider og Collisioner.